

Ненад Јовановић

MUTTER LINES

*Био сам
не иако срећан
и био сам
не баш иако шужан.
Дејвид Томас, Арајске ноћи*

*

Не теши ме ниједан од мрзовољних
литерата уколико није оплодио моју мајку.
С. Бекет је, на пример, сув као сарага, што
не потврђује да је волео рибу.
Да је умео да се скраси
у светионичком тиркизу,
он би шибнуо на Корчулу. (Или
на Корчулу, свеједно –
није волео простор.)

*

Моја је мама на снимку, на макадаму Амстер-
дама била сушта лепота. Невоља је што није
и остала докона, што је изашла из снимка...

*

Није то принцип, него анђео
који је појео фото-
графије своје и свих
осталих викендица које
је сретао на путевима, у
књигама и у филмовима. По-

јео је и кућу мајке Мата
Дилона у филму *Драјсџор Каубој*.

•

Отеловљујемо се, отеловљујемо
и никако да се отеловимо...
Са остатака Храма Зевса у Атини
сам, приповедам јој, једанпут
снимио светлосну рекламу,
HOOVER. Једно *О* је на њој
било прегорело. Она
затвара лево око,
чиме хоће да каже »прво«,
и у праву је, прво.

*

Анђео се преврће у аутобуској гуми.
Руменило образа је оставио,
иза. Румене хартије гужва
и разаципе изнова.

Из аутобуса, ослушкујем, луду:

»Штенад су крстови белих
пролећа које у себи
као каменчић носи
чизма од седам миља.

Кад кине, Земља произведе
леју лељивих ружа. Киша
не хлади штенад. Само
им продужава шишке...«

Законици засновани на сличности колибријевог
перја и цвета из кога он пије сок
само заузимају простор,
као бенигни тумор.

Бог је изречити немир.

Туга је замена димензија у видуку:
Усправљање ширине. Опружање висине.

Врашци настају у удисају а не у издисају бога.

Снимци кампанула пропадају јер је знак питања криву-
дав.

Радост је нахерена као калиграфско слово.

ПРОРОЧКИ КАПУТ

Увидевши да узем само унатрашке да пророкујем,
дадох, у жељи да поправим послове, да ми
се изради пророчки капут. Поднимљен
на песницу сам, међутим,
тако засмејао кројача имитацијама својих
клијената (углавном
шипарица гравидних четири-пет месеци),
да је пеш испао рецкав као
поклопац конзерве од крајњег
анонимовог ручка.

Убрзо, излоге, огледала, сијалице
замрачи пепоо. И
живаљ се изли из града, из-
говарајући се потребом да бере
бурјан,
за празник.

ПЕВАЧЕВА

Свака реч коју тело не отпева се
међу ребра као антителио углави.
Таблете и термометри не делују
ни на Суматри ни у Сутомору.
Надајући се чуду, жмури (чуда
се стиде као нико) док
грожђе плави у *sine*
torbo ћутљивости. И?
Наставља то да чини.

ДЕЈВИД ТОМАС

На топчидерском гробљу сам читао кратке у-
зане песме о ципелама и жени.
Гуштер, ослобођен из воде за цвеће, је
ручице покретао споро као ан-
ђео кад нагло изгуби тежину.
У Охају бих се и ја удебљао,
пијући пуномасно млеко.
Стајао бих, и чекао зелено. На
другој страни улице био би човек са
белим штапом и не би био слеп.